

geven situaties noodzakelijk zijn, doch zien de noodzaak van die uitdrukkelijke beschrijving niet in. (Verschillende keren wordt uitgeroepen: Wij zijn allemaal Adams en Eva's nu). Om deze reden menen we consequent te moeten vasthouden aan het weren van deze naaktcultuur.

- 1522 Het missieverhaal *Zon in het oerwoud*, door *Dick van Wageningen*, is nogal naïef geschreven. Auteur had moeten bedenken, dat een missieverhaal liefde dient te ademen, óók voor het dier. Vermaak scheppen in het mishandelen van een jong aapje en trots gaan op het ophangen — een week lang met een haak in de maag — van een krokodil kan men niet bepaald opvoedend noemen.
- 1523 *Strijd om het Eksterbroek*, door *Debo Hage*, is een verkennersverhaal. Enkele patrouilles gaan kamperen..... op een smokkelplaats. De smokkelaars doen alles om de kampeerders weg te krijgen; ze steken zelfs de hei in brand. Dikkie is de held van het verhaal, een kleine Sherlock Holmes. Douane en voortrekkers bevrijden Dikkie uit de macht van de boeven en rekenen tenslotte de bende in. Het slot is iets geforceerd filantropisch. Enkele stilistische onvolkomenheden en ruweden kunnen gemakkelijk gecorrigeerd worden.
- 1524 Een zeer nobel boek om de edele vriendschap en de goede idealen in *Hans, de detective*, door *W. J. Eelsema*. Hans en Frits, twee vrienden die overgaan naar de hoogste klas, beleven in hun vakantie allerlei prettige, maar ook vreemde en akelige voorvallen. Hans wil detective worden, doch komt op dit voornemen terug als hij een probleem heeft opgelost.
- 1525 In de Bradleyserie is *Billie Bradley op Vuurtoreneiland*, door *Janet D. Wheeler*, een tamelijk saai en heel erg leeg relaas van kostschoolpretjes. Alles bij alles een nogal erg dom, neutraal gedoe.
- 1526 *De Toverlantaarn* is een rijk „gezinsboek”, opgebouwd volgens het kerkelijk jaar. Het bevat een grote collectie naar kwaliteit sterk uiteenlopende verhalen. Daarnaast geeft het versjes, knutselwerkjes, natuurlijke historie, enz. Ook de sport

Mogen wij u voorstellen:

MEVR. WOLFFENBUTTEL- VAN ROOYEN

KLACHTEN heeft de redactie over deze rubriek nog niet gehad, maar wij zouden ons niet hebben verbaasd, als een lezer intussen eens de ironische vraag op ons zou hebben afgevuurd, of er in Nederland geen vrouwelijke auteurs meer zijn.

Op deze onuitgesproken vraag is dit interview het antwoord; na Roggèveen, Van de Hulst, Bouws, Broos en Nowee, stellen wij U voor: de prominente schrijfster van veelgelezen jeugdboeken Mevrouw Wolffenbuttel-Van Rooijen, ook auteur van opmerkelijke volwassenromans, maar daar zullen wij het nu niet over hebben.

Mevr. Wolffenbuttel, die in 1901 te Delft geboren is („opgegroeid in een heerlijk grachtenhuis met uitzicht op drie bruggen”), is, vóór haar huwelijk, bij het onderwijs geweest.

Dit is in deze rubriek al traditie, waarde lezers.

„Hoe ik tot schrijven kwam? Ik publiceerde onder schuilnaam in enige tijdschriften, o.a. in „Mei”, geïllustreerd maandblad voor Kath. Jong Nederland, (red. Mevr. Steenhoff-Smulders, Rector Van de Hengel e.a.). Zoiets hadden we toen!! Kreeg in 1922 van de heer H. B. van de Sande het verzoek mede te werken aan de op te richten Jeugdbibliotheek

Waarom herdrukken wij onze stuk-gelezen klassieken niet?...

van uitgesproken katholieke boeken. Dit gaf de stoot aan mijn werk als jeugdschrijfster."

„Kunt U ook een paar titels noemen?”
„In de bibliotheek van De Spaarnestad verschenen ettelijke deeltjes, verschillende onder schoolnaam: Onze Frekie, Het avontuur van Fien en Peter, Het geheim van de zesde; Sprina's eerste jaar en andere. Voorts bij Van Goor boeken voor grotere meisjes: Het pleegkind van Harte Vijf, Het Zevende Meisje, en Joop. Bij het Gregoriushuis: Goudkevertje, Een van de acht, en Terzijde. Mijn grootste plezier beleefde ik wel aan Goudkevertje,

(Tour de France en Olympische Spelen) krijgt een plaats. De muziek is in een tweetal verhalen (een over Verdi en een over Brahms) vertegenwoordigd, twee verhalen die zeer interessant zijn. Er is ook een verdienstelijk verhaal over de uitvinder van de naaimachine, Thimonier. De knutsel-opstellen van Tom Bouws, vooral die over het versieren van eieren en over een regendag, bewijzen dat men een dergelijke materie boeiend behandelen kan. We willen gaarne een extra compliment maken voor de royale uitgave en de uitstekende illustratieve verzorging.

B. Graafland schreef *Livingstone dwars door Afrika*. Het leven van deze grote zendeling is natuurlijk in christelijke zin geschreven. Livingstone kan met grote moeite tot de studie komen, wordt dokter en wil dan naar de West gaan, bezield met het ideaal God aan de heidenen te leren kennen. Als daar geen gebrek blijkt aan dokters en hij kennis maakt met een zendeling uit Afrika, ziet hij in het zwarte werelddeel zijn roeping. Livingstone blijft steeds zijn zendelingroeping volgen, zelfs wanneer hij na zijn eerste periode ontslag neemt bij het zendelingsgenootschap en verder als leider van wetenschappelijke expedities optreedt. Een boek vol wilskracht en volharding.

Uit de Junior Jongensboeken bespreken we de nummers 20, 23 en 24. Douglas V. Duff is de auteur van *De eerste reis van de Gouden Haan*. Twee vreselijk handige jongens en een even handig meisje, een plezierjacht, een storm, ontsnapte gevangenen, onderaardse gangen, ontvoering, bloedhonden, zie hier enkele ingrediënten, waarmee, onder toezicht van het Nationaal Hoofdkwartier van „De Nederlandse Padvindsters” een hutspot is klaar gemaakt, die zich aandient als „avontuurlijk, spannend en romantisch”, maar die met goede jeugdlektuur niets te maken heeft.

Een verhaal vol spanning (maar dat is dan ook de enige verdienste!) is *Het geheim van het heilige meer*, door David Gammon. Professor Delaware krijgt zekerheid, dat ergens in het binnenland van

1527

1528

1529

- Ecuador zich een geheim bevindt, dat hij samen met zijn zoon gaat ontsluitieren. Na een tocht vol gevaren ontdekken ze een geheimzinnig meer.
- 1530 Spannend is ook *De rebel*, door *Kensil Bell*, een verhaal uit de tijd van de Amerikaanse Vrijheidsoorlog. De hoofdpersoon Jef Lundy is een sympathiek mens, zeer gunstig afstekend tegen de misdadige sluwheid van Fitz Munger. De lezers maken kennis met de roodjassen onder generaal Howe, met Washington, Lafayette en andere historische personages.
- 1531 In *Dokter Els*, door *Anke Servaes*, speelt Moeder Wijdom het klaar om op dokters advies met haar twee kinderen naar Zwitserland te gaan. Drie meisjes uit de klas van Els, haar dochter, worden aan haar zorg toevertrouwd. Het wordt een onvergetelijke tijd. Vooral het slot is bijna te mooi om waar te zijn: de vader van een der meisjes zal de dokterstudie van Els betalen.
- 1532 *Renne*, door *T. Lindekruis*, is een boek uit Vlaanderen met een zeer positieve tendens en daarom uitermate belangrijk. Het gaat hier om een na-oorlogs probleem: een door de tijdsomstandigheden losgeslagen jongen, die verloren dreigt te gaan, maar op 't nippertje voor de ondergang wordt behoed. Een goed boek voor de rijpere jeugd, die wenst na te denken. Het Vlaams is misschien wat onwennig, maar stoort niet. Wel is soms in de karaktertekening alles wat te dik aangezet. Een waardevol boek.
- Moeilijk als jeugdlectuur te benaderen is *Stan Tieman van Bosschenhoven*, door *1533 Kees van Dengel*. Het is een breed opgezet verhaal, in twee delen, van twee jongens die van Indonesië komen en in Nederland studeren. De stijl is slecht, de compositie zwak. Het schort aan psychologisch inzicht en zelfcritiek. De schrijver meent het wel goed en zijn onderwerp is ook wel belangrijk, maar het resultaat is aanvechtbaar.
- 1534 Een boeiend boek voor wat oudere meisjes is *Het raadsel van Cora Bergö*, door *Sigge Stark*. Cora heeft haar geheugen verloren en wordt uit het water gered door Hugo Berg, een jong architect. De
- dat ik eerst in vervolgen schreef voor het tijdschrift Blijde Jeugd onder redactie van mej. J. Steenhoff, en dat daarin met de grootste spanning werd gevolgd.”
- Onze gastvrouw vertelt ons dan ook over de teleurstelling dat een prachtig plan van de uitgeverij Paul Brand, een kinderboek met steendrukplaten van Huib Luns, niet kon doorgaan. Dit boek van haar hand verscheen toen later in een foeilelijke uitgaaf elders.
- Wij vroegen haar of onze Zuiderburen haar werk ook kenden.
- „Als bewijs dat er reeds voor de oorlog samenwerking was tussen Noord- en Zuid-Nederland moge gelden, dat ik meermalen gevraagd werd om „een schoon verhaal”, en dat verschillende verhalen uit Blijde Jeugd ook verschenen in de Belgische Kajotstersbladen.
- Ondertussen was de belangstelling van katholiek Nederland voor katholieke jeugdboeken zo miniem — afgezien dan van de klaagartikeltjes die periodiek verschenen in verschillende bladen — dat ik noodgedwongen een punt zette achter dit werk.”
- Een bekend geluid, waarde lezers.
- Maar toen wij naar de verdere ervaringen van deze begaafde schrijfster informeerden, meenden wij toch uit het antwoord de voorzichtige conclusie te mogen trekken, dat talent en kwaliteit ook onder
-
- gave liefde tussen die twee dreigt te worden verstoord doordat Cora bijna het slachtoffer wordt van een gewetenloos bedrieger. Tenslotte komt echter alles op z'n pootjes terecht.

Vervolg „Mogen wij u voorstellen”

ongunstige omstandigheden hun weg vinden: „In 't voorjaar van 1938 kwam ik toevallig in aanraking met een medewerkster van de Vara, die haar waardering over mijn werk uitsprak naar aanleiding van het (in 1932) bij Malmberg verschenen Nieuwe verhalen uit Sprookjesland.

Zij verzocht mij een serie sprookjes te schrijven, geschikt om voor te lezen voor de microfoon. Zo ontstond Sprookjesland; in April '42 voor het eerst verschenen bij Het Spectrum. Van '38 tot '40 was het op reis langs de uitgevers en steeds geweigerd ... omdat sprookjes niet meer gelezen werden! Voor de microfoon was het succes zo groot, dat zij onmiddellijk werden gevolgd door de vervolghoorspelen Leloe Swalijs en Ilja, de kleine ganzenridder. De oorlog maakte een eind aan dit werk en duizenden kinderen moesten raden naar het eind van het spannende Ilja.

Voor de oorlog schreef ik ook nog Phielten Berge en Toen Gon de sleutel had, waarvan het eerste nog net voor de oorlog verscheen en het tweede pas in '49, bij H. Meulenhoff, Amsterdam; twee boeken die midden in het schoolleven staan.

Van 1942 af werkte ik aan de Geschiedenis van het Oude en Nieuwe Testament. Heerlijk werk! De opdracht ging uit van Het Spectrum, dat mij de vrije hand gaf voor een uitgebreid verhaal, waarin ik veel kon geven wat niet algemeen bekend was. De stof vond ik te groots en te veel-omvattend om er een kinderboek van te maken. De Fontein verzorgde de uitgave prachtig en ik kreeg

brieven van instemming zowel van jonge als oude mensen.”

Sprekende over haar verdere plannen, verklapte Mevr. Wolffenbuttel-Van Rooijen dat in het komende voorjaar voor oudere meisjes van haar hand zal verschijnen De grote vriendschap. Aan een vervolg hierop wordt reeds gewerkt. Vanuit het standpunt van de auteur is ook deze laatste opwerping, welke wij bij wijze van afscheid te horen kregen, zeer begrijpelijk: „Wanneer ik de klachten lees over het gemis aan goede Katholieke jeugdboeken dan vraag ik mij af: Waarom worden de goede boeken van voor de oorlog niet herdrukt? De vuile en beduimelde exemplaren worden in bibliotheken en scholen nog steeds gelezen en voorgelezen. Ze schreeuwen om vernieuwing en zouden nu ook hun weg tot vele gezinnen kunnen vinden.” Inderdaad, die klachten over het gemis aan goede Katholieke jeugdlectuur hoeven niet op de eerste plaats op de auteurs betrokken te worden (al zou hier over de wisselwerking tussen oorzaak en gevolg veel te zeggen zijn!). — Neen, helaas ontbreekt nog de *primaire* levensvoorwaarde voor een bloeiend katholiek jeugdlectuurwezen: daadwerkelijke belangstelling in alle lagen van onze gemeenschap.

